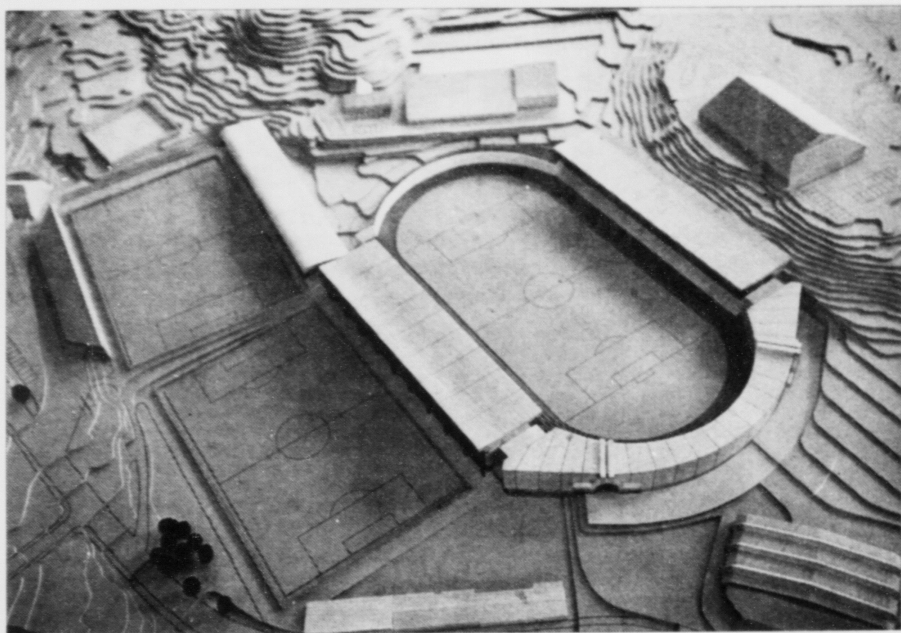

Navnið er alt ov bygðasligt

Øll taka undir við, at eitt landsstasjon skal liggja í høvuðsstáðnum, men tað er orkymlandi, at einki ítøkiligt fyriliggur um figgjarliga grundarlagið, og hóast navnið spillir ongan, er tað óheppið at skýra vøllin við navnið, sum í altjóða høpi er klossut

Vikan, sum fór, var á ítróttarliga ókinum merkt av, at ætlanirnar um stasjon í høvuðsstáðnum vóru lagdar fram fyrri almenningin. Hetta var gjørt miðvíst, og einki var tilvildarligt. Fjølmiðlarnir vóru væl pirkadur, og sum rimuligt var, so bitu allir á, úttan útvarpið, sum ikki var umboðað, tá ætlanirnar vóru lagdar fram fyrri almenningin.

Pappirð glitraði, og litirnir vóru næstan ov sterkir í myndunum í faldaranum, sum í forordinum varð kalladur ein bókingur.

Orkan óneyðuga brúkt
Ein stórir partur av bæði skrivligu og munnligu framleggum bar brá av, at tað er so ógvuliga tydingarmikið at sannfæra um, at tað er avgerandi neyðugt, at eitt feroyskt landsstasjon liggur í høvuðsstáðnum. Og hetta hava onnur tikið upp aftaná Eisini blaðstjórin á okkara blaði ynskti í oddagrein at undirstrika hetta.

Tá so nógv orka verður lögð í at bera hetta fram, so týsir tað, sum tað liggur aftanfyri, at tað er onkur í Føroyum, sum ikki líkar, at landsstasjon liggur í Havnini. Ein og hvør kann gera sær sínar metingar um, hvør tað skuldi verið, men okkum kunnugt er tað eingin, sum er imóti tí ætlanini. Øll, sum hava áhuga í fótballi, taka undir við, at eitt landsstasjon skal liggja í

høvuðsstáðnum – sjálvandi!

Leikluturin hjá toftamønnum
Onkur av teimum, ið hevði orðið, tá ætlanin var lögð fram, kundi ikki halda sær, men segði óbeinleiðis, at mannagongdin, sum hevði við sær, at fyrsti grasvøllurin í landinum er á Toftum, næstan ikki taldi dagsins ljós. Nu er tað «in» í okkara landi at brigsla fyrri undirgraving og krevja kanning hvør av øðrum. Tann, sum spældi skrappur, mundi kenna á sær, at tað tapti hann einki við í hasum hópnum.

Tá soverðið óbeinleiðis verður borið fram, so er tað upp á sitt pláss at leggja aftrat, at toftamenn ivaleyst einki hava imóti, at landsstasjon verður bygt í Havnini. Abyrgdarmennin aftan fyri verkætlanina á Toftum vóru manskligir, tóku av innbjóðingini og mættu upp, tá ætlanirnar um Tórsvøllin vóru avdukaðar, og teir góvu sum skotsmál, at «hetta var størstligið».

Og hvi skuldu teir ikki tað? Teir kendu í sini tít tað sum sína uppgávu at loysa ein akuttan tørv, soleiðis at tað skuldi bera til hjá feroyingum at spæla altjóða fótball í Føroyum, og ta uppgávuna loystu teir væl. Men teir munnu neyvan hava roknað við, at vøllurin á Svangaskarði fór at vera landsstasjon.

Nú er vøllurin í høvuðsstáðnum á veg, og vit gleða okkum. Umsóknin um loyvi at raða yvir lendinum er farin til byrðið, og nu fáa vit at siggja, hvussu skjótt tað fer at ganga at avgreiða tað málið. Byrðspolitikkur plagar ikki at vera serliga virkin summarmánaðirnar, men vit skulu tala uppá, at mentunarnævndin fer at fáa hatta skjótt frá hondini. Kanska longu áðrenn drotingin vitjar.

Víðmerkingin

Í innbjóðingini til lotuna, tá ætlanin um stasjon var lögð fram, stóð, at møguleiki var at koma við víðmerkingum og spurningum. Eingin spurdi, og bara tær víðmerkingarnar komu. Sum vóru á programminum. Men kanska kundu vit komið við einari litlari víðmerking her. Hon er um navnið á vøllinum. Tað er Tórsvøllur. Eitt fitt navn, sum situr væl á feroyskum, og sum sigur okkum feroyingum tað, sum vit vita, nevniliga at talan er um vøll í høvuðsstáðnum.

Men navnið Tórsvøllur er ikki serliga heppið, tá tað í so stórt mál verður lagt upp til, at talan er um altjóða mál, dygd og krav, og at altjóða lið og bólkur skulu halda til her. Í navninum eru tveir bókstavar, sum ikki eru kendir í t.d. eingilsku stavsetingini, og tað er ikki serliga heppið.

Onnur feløg og fyrítøkur í Føroyum hava skift navn, ti tað er so ólagiligt við ø, ó, i, y, ð, ey, oy og ei. Ti er eingin grund til at skapa sær somu trupulleikar í sambandi við nýggja stasjon. T.d. eitur Føroya Fiskasøla nú Faroe Seafood, og danir hava havt somu trupulleikar. Ti ber t.d. lufthavnin í Keypmannahavn nú navnið Copenhagen Airport.

Vit ætla ikki at leggja upp til stríð millum ymsar áskoðanir á feroyska málið, men tað hevði kanska verið rætt at latið víðmerkingina hjá almenninginum verið, at Føroya fólk varð bjóðað at taka lut í hugskotskapping, hvussu stasjon skal eita. So má tað vera harvið, at Tórsvøllur er prentað bæði á feroyska og engilska faldaran. Tað hava øll gloymt, ta vøllurin er liðugur, um tað so ganga tvey ella kanska fimm ár.

Einki ítøkiligt um figgingin

Onkur heilt, at almanna-kunngerðingin av stasjon-ætlanini minti ikki so litlið um, ta ætlanirnar um Sundsdeplin vóru lagdar fram fyrri nøkrum árum síðani. Tað kann væl vera, at okkurt var, sum minti um ta ferðina, men fótballshugað vóna sanniliga, at tað fer at spyrast meiri burtur úr hesari ætlanini, enn tað higartil er komið undan kavi í sambandi við Sundsdeplin. Men tað var skuffandi, at ikki meiri ítøkiligt var at hoyra um figgingargrundarlagið, sum í faldaranum bara átti rum á baksiðuni, og har var talan um luftkastellir.

Tað tykist vera langt á mál, men er tað satt, sum sjónvarpið visti at siga, at FIFA er uppi, so er eingin trupulleiki, ti teir svimja í pengum. «Dagur og vika» plagar at vera álitandi, og

Roynd fekk sitt fyrsta stig í ár

2. deild menn:
Roynd-IF 0-0

Hvalbingar hava ikki havt nakað serlig at bjóða uppá higartil, og teir høvdu heldur ikki serliga nógv at bjóða uppá, tá fúgufirðingar vitjaðu har suðuri annan hvítusunnudag.

Roynd er ikki væl fyrri, og tað sæst á úrslitunum higartil. Teir hava tapt alt við rubb og stubb. Á pappirinum eiga IF-leikararnir at vera væl betri fyrri, og í dystinum sást eisini, at teirra venjingarstøða er betri, men tað sást ikki aftur í úrslitunum.

Tað kom einki mál, og tað ber við sær, at hvalbingar fingur fyrsta stigði á árinum, meðan IF mundi kenna tað, sum at teir smokkaðu uppáttur longur niður, sammet við oddaliðini.

Talan var ikki um ser-

liga gott fótballsspæl. IF víknaði nógv í fyrri hálvleiki, ti Rógvi Larsen noyðdist út við liðbandskaða, tá 20 minuttir vóru leiktir, og eftir steðgin kom Bartal Eliassen ikki innáttur.

Seinna umfarið var nógv óskipað sparkari, og sum tað leið fram móti dystarenda trýsti IF fyrri at fáa mál og harvið øll tryggingini norður aftur við. Men teir fingur einki mál. Lars Müller var tryggur millum stólpurnar hjá Roynd, og heppið var ikki við, tá Bárður á Lakjuni fyra minuttir undan leikloki rakti tvørtreidd eftir flatt innlegg úr síðuni.

Jákup Baldvinsson kom leysur, tá vanliga leiktidin var liðug, men bólturin lá illa, álpsleikarin fekk hann ikki við sær, og so var tann møguleikin farin. (nn-)

Tætt í Gøtu

2. deild menn:
GÍ-Sumba/VB 1-1 (1-0)

Samansetta liðið úr sunnaru heilt av Suðuroy vitjaði í Sarpisgerði leygardagin, og teir fóru avstað við einum stigi, og tað var væl í tráð við tað, sum avrikið á vøllinum bar boð um.

GÍ hevði leikliga yvirvág fyrri umfarið, men teir megnadu bara heilt fáar ferðir at spæla seg til upplagdar málsmøguleikar.

Málið fingur teir miðskeiðis í fyrri umfarinum. Uppspæl í vinstri endaði við innleggði, sum varð snittað víðari til Jan Jacobsen, sum gjørdist leysur við málverjanum og var nóg kaldur at skora.

Jan Jacobsen plagar vanliga at vera eykamaður í 1. deild, men hann var við, ti teir ikki skiftu hann

inn í dystinum móti B71 leygardagin.

Seinna umfarið trýsti gestirnir. Teir vóru vandamiklir fleiri ferðir, serliga tá teir høvdu hornaspørk og frispørk, sum vórðu lyft inn í brots-teigin, har teir vóru væl sterkari við høvduinum, enn gøtumenn vóru tað.

Tíðin gekk, og tá einki mál kom flutti felagsliðið alt meiri fólk longur fram, og tað var um repðið, at GÍ fekk skorað upp á snarálpsmøguleikar, sum teir fingur.

Tað gjørdi teir ikki, og ellivu minuttir undan dystarenda javnaði Sumba/VB. Uppspælið var í vinstri, innleggði var eftir jorð, bólturin streyk fram við málinum og við handara stólpa kom John Eystberg til og setti innaru síðuna á.

(nn-)

ivaleyst hava teir góða keldu til tóbúðini, men hugurin at informera var so goður á fundinum í lista-skálanum, at um nakað ítøkiligt – meiri enn ynski dreymar – fyrila um leiklutin hjá FIFA ella øðrum, sum hava hug og styrki at vera figgjarligt trygdarnet, so hevði innbjóðarin neyvan ligði oman á tí.

Nú fáa vit at siggja, men vónandi verður vøllurin liðugur, tá drotingin vitjar næstu ferð. Tá fer tað at vera ein sjálfvígja, at henn-

ara hátign verður bjóðað at siggja nýggja stasjon, um tað so fer at kallast «Tórsvøllur», «Lisbethsa akur» ella «Edmundsa lendi». «Heðinsa trøð» ella «Leivur» breyt ber ikki til, tí tað ljóða ætlanirnar eru stórar, er tað ólagiligt við ð-unum, og ei og ey kunnu heldur ikki brukast!

Ítróttar-Sosíalurín